

Tomáš Lano a radosť

Bol raz jeden ostrov, na tom ostrove dedina a v tej dedine bol hrad. V hrade bývala zlá čarodejníca, ktorá z celej dediny na ostrove odčarovala radosť.

Tomáš Lano bol starší pán, ktorý mal už pred dôchodkom. Celý život pracoval ako objaviteľ, čo je celkom nudné povolanie. Jeho práca pozostávala z nekonečne dlhých plavieb na lodi, a občas sa mu pošťastilo nájsť niečo nové a zaujímavé. Medzi jeho najväčšie objavy patrilo ostrov Cejlón. Nikto mu neveril, že v Indickom oceáne nájde nejaký ostrov, no on sa nevzdal a naozaj objavil ostrov, na ktorom sa dodnes pestuje najlepší čaj. Jedného dňa, medzi svojimi nie moc dobrodružnými plavbami sedel doma, vo svojom koženom kresle a povedal si: „Ešte objavím nejakú krajinu a pôjdem na zaslúžený odpočinok, do dôchodku.“

Nachystal si všetko potrebné a hneď ráno sa vydal na more. Na moriach prežil štyri nudné roky, kým objavil v hmle zahalený nový ostrov, ktorý nemal vo svojich mapách. Šťastne zvolal: „Sláva, pevnina! Nazvem to tu... hm... Už to mám, nazvem to tu Nová Slávia!“

Hneď ako dorazil na pevninu, prišlo mu niečo zvláštne. Aké je to tu mŕtve. Aké je to tu smutné. Aké je to tu šedé. Kde je radosť? Začal sa prechádzať po zahmlenej pevnine a stretol chlapca. Vyzeral normálne. Mal čierne vlasy, hnedú koženú vestu a výrazne modré oči. Čo Tomáša Lana zarazilo, že vyzerá úplne bez radosť. Hneď sa ho spýtal: „Chlapče. Prečo si taký smutný?“

„To čarodejníca z hradu. Odstránila z tohto ostrova všetku radosť.“

„Neboj sa chlapče, prídem tam a radosť bude späť.“ Povedal Tomáš Lano odhodlane.

Chlapec sa na neho pozrel a zo strachom povedal: „Ale to len tak nejde.“

„A prečo?“ Nechápavo sa spýtal odvážny objaviteľ.

„Pretože cesta tam je nebezpečná. Čarodejníca ju zakliala. Ona jediná sa môže nástrahám vyhnúť, lebo vie lietať.“

„Ja mám loď. Môžem obísť ostrov.“

„Z druhej strany ostrova sú kamene. Najostnatejšie kamene sveta! Na jeden stúpiš zle a je po tebe. A navyše sú veľmi šmykľavé.“

„Tak to skúsím cez nástrahy!“

„Už to skúšali traja odvážlivci z našej dediny, ale nikto sa nevrátil. Po jednom sa vrátila iba jeho sova, ktorá nám povedala o rôznych nebezpečenstvách, ktoré na ceste nastrážila čarodejníca.“

„Povedala?“ Spýtal sa Tomáš Lano nechápavo. „Veď vtáky nehovoria.“

„Ale u nás sú sovy zázračné, ktoré hovoria.“ Pokračoval chlapec. „Hneď na začiatku cesty čarodejníca pričarovala ostne. Sú tak pálivé, že keď sa ich dotkneš, tak sa prinajlepšom iba trochu popáliš. Prinajhoršom ti roztavia kožu a spália ťa na uhoľ. To je všetko čo o ceste na čarodejnicin hrad vieme.“

„Dobre chlapče idem tam a uvidíme sa čoskoro!“ Nadýchol sa a skríkol: „Vrátim do novej Slávie Radosť!!!“

Chlapec sa nechápavo dobrodruha spýtal: „Nová Slávia? Čo to je?“

„Tak som nazval tento ostrov.“ Odvetil Tomáš Lano.

„Ale tento ostrov sa volá Bornholm, a tam, trochu ďalej v tejto hmle je naša dedina Hasle.“

Objaviteľ Tomáš Lano v rozpakoch, a už trochu tichšie zvolal: „Tak dobre, vrátim do Haslova Radosť!!!“

A tak sa vydal na cestu. Ako prvé uvidel pekelnú bránu, na ktorej bolo napísané: Vstupujete do Hradu Hasle. A za bránou boli naozaj horúce ostne. Tak Tomáš Lano skúsil, či sú naozaj horúce. Položil na jeden z nich ruku a „AAAAAAUUUUU!!!“. Chlapec vravel naozaj pravdu. Tak sa Tomáš radšej ďalším ostňom vyhol.

Zrazu na neho zaútočila sova. Priletela zozadu a tak potichu, ako to len sovy vedia. Potom do Tomáša Lana d'obala ako zmyslov zbavená. „Prestaň!“ Skríkol. „Ty budeš určite tá sova zázračná.“ Sova prestala útočiť a zosadla na zem. „Áno, som sova zázračná a volám sa Michaela.“ Povedala.

„Pomôž mi odčarovať tento ostrov.“ Poprosil ju Tomáš.

„Nebude to hračka, ale pôjdem s tebou, keď máš dobré úmysly.“

A tak išli spolu ďalej, až sa dostali do veľkej haly. Bola celá z dreva, a mala šachovnicovú podlahu. Na jej konci boli obrovské dvere s nápisom: Tadiaľto k vašej pani, čarodejnici.

Všetko toto sa odohralo v zázračnej guli, ktorú čarodejnica zaujato sledovala zo svojho kresla a jedla pri tom čipsy. „Vypustte Zubu!“ Rozkázala svojmu sluhovi. „Boj s ním nemôžu zvládnuť.“ Zubu je veľká dinosaurica, o ktorú sa čarodejnica stará. Sluha ju vyhnal z jej peľochu, a otvoril veľké dvere do haly s Tomášom Lanom a Michaelou. Boj mohol začať.

Zubu hneď zahnela našich hrdinov do kúta, ale nerátala s tým, že Michaela vie lietať a na tak malého vtáka je neuveriteľne silná. Sova schmatla Tomáša do pazúrov a preleteli ponad Zubu. Lano kopol Zubu do zadku, tá zarevala a zhltna Lana. Michaelu odstrčila svojim dlhým chvostom na druhú stranu miestnosti. Lano sa ale dostal cez ucho von, zliezol na Zubin krk a začal ju štekliť. To bolo jej jedine slabé miesto, a tak spadla na zem a zaspala.

„Čo som si to kúpila za neschopné tučné zviera?!“ Potom vyslovila zložité zaklínadlo: „Nri osikapa Site na salad“, a v tom okamihu sa pred ňou objavili naši hrdinovia Lano a Michaela. „Vitajte chceli by ste niečo?“ Privítala ich. „Vráť späť na ostrov radosť.“ Odvetil Lano. „To kvôli radosti ste sem prišli? Tú vám nemôžem vrátiť pokiaľ žijem! Všetka radosť je moja!“ zvrieskla. Zdalo sa, akoby sa náhle zotmelo. Všade bolo neprijemné prítomie a čarodejnica sa chystala zaútočiť. Michaela sa obzerala okolo a všimla si na stole zvláštnu knihu. Prečítala náhodný riadok: „InferumRybumKaprumčarodejnicum“, a čarodejnica sa zmenila na kapra. Kliatba zrazu zmizla a všetci boli radi. Zámok zmizol a Lano a Michaela rýchlo utekali do dediny a kričali: Z čarodejnice je kapor a kliatba je tiež preč. Podťte všetci do Radnice a kapra si zjeme! A tak aj urobili.

Tomáš Lano síce neobjavil novú krajinu, ale mal aspoň pekný zážitok a na tento zážitok spomínal aj vo svojom kresle doma, keď bol v dôchodku.